

Bordélyházi üzem fenntartása miatt hathónapi börtönt kapott a többszörös háztulajdonos. A törvény megszüntette az örömtanyákat, de más formában ma is fenntartják azokat

Pozsony, szeptember 24.

Csuka utca 2. Valamikor híres műintézet volt. Kétemeletes régi ház. Diszkrétan lefüggönyözött ablakaiból vörös fény áradt ki esténként, bevilágítva a lustán kígyózó Duna tükrös hátát. Nappal csendes volt, lakói aludtak, amikor azonban az éjszaka ráterítette fekete szárnyait a Zuckermantlira,²³ élet költözött belé, víg élet, zongoraszóval, sok nővel, de még több szerelemmel. Két nagy szalonjában folyt a szerelem nagy vására, amelyen mindig friss volt az áru. Élelmes ügynökök messze földről szállították a friss húsú parasztlányokat és eladták őket a nyomorult rabszolgaságba a prófuntház szomszédságában levő örömtanyára.

Az örömtanyát nem lehetett fenntartani, azonban senki sem akadályozhatta azt meg, hogy *W. Ferenc annak diszkrét szobáit bérbe ne adhassa, még pedig éppen azoknak, akik már annak idején is az üzemben voltak alkalmazva s időközben a vidékről visszaszivárogtak Pozsonyba.* [...]

A lányok elmondották azt is, hogy azon a környéken nagyon sok ilyen ház van, amelyekbe valósággal becsalják a lányokat.

Van olyan is, amelynek egy szobájában ketten laknak s egyszerre fogadják a vendéget. Mindegyik megfizeti a napi húsz-huszonöt koronát a szobáért.

A törvény formailag megszüntette ezt a nem valami delikát intézményt, azonban lényegében mégis fennmaradt és más formában ma is folytatódik.

(A Nap, 1931. szeptember 25.)

²³ Azaz az élénk, nagy forgalmú pozsonyi zsidónegyed. Leginkább a századforduló budai Tabánjához volt hasonló, ahol bőven és olcsón mérték a szórakozást. Neve állítólag a „Zucke den Mantel zur Flich” (Fogd a kabátod és fuss) mondásból ered, vagyis arra figyelmeztetett, hogy a hely korántsem minden veszély nélküli.